

Joan Pla

El cargol Fredolic

Dibuixos de Cristina Durán

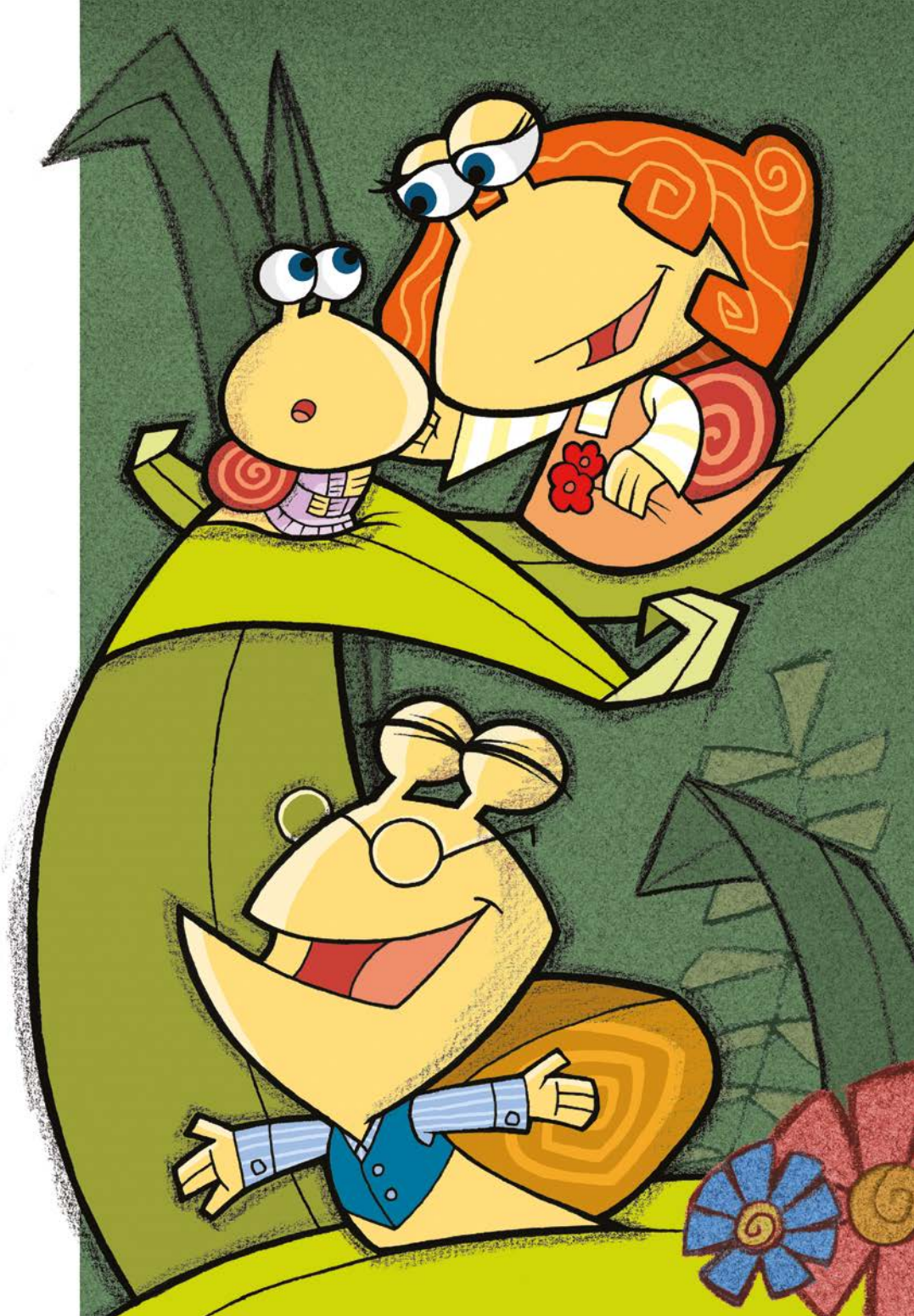
Fa molt temps, va néixer, en vigílies de Nadal, un cargolet. Va venir al món en un racó d'un jardí on hi havia arbres i plantes.

La mare cargol li va ensenyar quines plantes eren bones per menjar, però ell tenia unes altres preocupacions:

-Mama, fa molt fred. Les banyes se'm gelen.

El pare cargol reia l'acudit i li cantava:

-Cargol, cargol, treu les banyes que surt el sol.

La mare cargol va dir:
-Com que el nostre fill
sempre té fred, li posarem de
nom Fredolic.

I en Fredolic buscava els
millors llocs per prendre el
sol fins a escalfar-se. Després,
començava a menjar floretes

fins que tornava a tenir fred.
Una tarda, va mirar el sol
i va preguntar a la mare
cargol:

-Mama, per què el sol no
escalfa més?

I la mare cargol li va
contestar:

-Vés i pregunta-l'hi.

6

7

El pobre Fredolic es va pensar que la mare cargol ho deia de veritat. Va mirar el sol i li va semblar que estava molt alt, i es va preguntar:

-Com podré parlar amb ell, si és allà dalt i no em sentirà?

Llavors, va observar el xiprer, un dels arbres que

hi havia al jardí, el més alt de tots.

-Pujaré al capdamunt del xiprer i parlaré amb el sol.

8

9

